

[Chr. J. Hansen.]

land, måske med undtagelse af et enkelt, været interesse for, at det først og fremmest var fra de store godser her i landet, udstykningen skete. Jeg mener, der er adskillige tusind gårdmandsbrug i Danmark, der uden større gene kan afgive jord til et husmandsbrug, men iøvrigt er jeg enig i, at det selvfølgelig først og fremmest skal være fra de store godser, man tager jord til udstykning, og sådan har det også i nogen grad været.

Jeg vil gerne sige et par ord til det ærede medlem hr. Steffensen. Jeg tror ikke på, at vi, hvor langt vi end trækker diskussionen ud, bliver enige med det ærede medlem, dertil har jeg deltaget i for mange møder, hvor det ærede medlems partifæller har været tilstede. Vi får altid den om fuld grundskyld o. s. v. Jeg er afgjort tilhænger af grundskyld i Danmark, men under fornuftige former, og jeg tror nu engang ikke på, at grundskyld alene løser de økonomiske eller jordpolitiske spørgsmål, der kan være tale om, og indførelse af grundskyld indfører afgjort ikke paradiset her på jorden. Derfor er jeg tilhænger af en fornuftig grundskyld. Det spørgsmål er ikke her i rigsdagen rejst af det ærede medlems parti, men det er netop rejst fra vor side. Det var en socialdemokratisk regering, der nedsatte den første grundskyldskommission i Danmark, ja, praktisk talt i hele verden. Jeg venter i høj grad på betænkningen fra denne grundskyldskommission.

Jeg er i nogen grad af den formening, at når vi får den, kan det godt være, at talen om fuld grundskyld, og hvad dertil hører, vil lyde noget mere afdæmpet ude omkring på møderne, idet dette spørgsmål så ikke længere kan bruges i agitatorisk øjemed.

Hvad selvforsyningspolitikken angår, er denne ikke noget, Danmark har fundet på. Det er andre nationer, der praktisk talt har tvunget os ind i denne selvforsyningspolitik, og det er jo en kendsgerning, uanset hvilke teorier man har, at det ikke er Danmark, der bestemmer den økonomiske udvikling i verden. Det tror jeg nok at man indenfor alle partier er blevet klar over i de senere år.

Jeg vil som sagt håbe, at vi snart får denne grundskyldskommissionsbetænkning. Det kan det ærede medlem jo medvirke til, og jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at når vi har den og skal tage stilling til de praktiske spørgsmål, så kommer vi måske nærmere til hinanden. Jeg skal kun gentage, at mit parti tilsiger sin støtte til en velvillig og hurtig gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Oluf Johansen: Der er naturligvis ingen, der på dette tidspunkt kan sige, hvad der kommer ud af de forskellige muligheder, der ligger i loven om landbrugsejendomme, men hvis jeg husker ret, var majoratsejerne velvilligt stemt for tanken om 20 pct.s afståelse og ønskede en sådan bestemmelse. Ganske vist ville de kun aflevere jord til tillægsjord, men spørgsmålet står åbent. Under alle omstændigheder vil, såfremt denne bestemmelse ikke kommer til at virke i meget stor udstrækning, spørgsmålet om toejendomssystemet og statens forkøbsret på baggrund deraf være den regulerende faktor, der har mulighed for at skaffe megen jord frem til udstykning. Jeg vil gerne fastslå, at vi kan komme i en situation, hvor disse muligheder skal udnyttes og bør udnyttes i større udstrækning, end det hidtil er sket.

Jeg vil fastholde, at så længe der er jord at få fra de store gårde, skal man i og for sig ikke have opmærksomheden henvendt på bøndergårdene. Det er de store brug, der skal afgive et kontingent til en større udstykning. Tillægsjordspørgsmålet kan bøndergårdene naturligvis ikke komme udenom. Mit parti har været interesseret i en tanke, der gav mulighed for en deling af bøndergårdene i en familieudstyknings, som måske kunne støttes gennem lån.

Jeg vil gerne gøre et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Steffensen. Det ærede medlem omtalte grundskylden, og som tilhænger af grundskyldstanken vil jeg gerne sige, at jeg med velvilje vurderer grundskylden og dens virkninger i social henseende på forskellige områder, men jeg overdriver ikke, og jeg vil nødtigt have, at der nu skabes en stærk overdrivelse gennem agitation om en af de betydeligste reformer, der kan være tale om.

Sætningen fra Køgeresolutionen: „Folkets ret til fædrelandets jord befæstes og udvides“, tror jeg ikke så meget skal gennemføres ved hjælp af grundskylden, fordi der er tilrettelagt en jordfordelingspolitik, altså en udstykning. Man har sikret sig ved loven af 4. oktober 1919, og nu er der mulighederne gennem majoratsafståelsen med 20 pct.s-bestemmelsen samt de andre bestemmelser, jeg har nævnt om forkøbsretten. Dertil kommer den lovgivning, der er på trapperne om lejemands overgang til at blive ejere, og endelig om at stiftelser kan komme ind under udstykningen. Alt dette er folkets ret til fædrelandets jord, som er blevet befæstet og udvidet. Man kalder det